

17. Grunden dertil maa foreligge klart nok af Udtalelser fra min Side ved Sagens første Behandling, og jeg skal ikke vende tilbage dertil. Jeg turde vel egentlig antage, at de ogsaa ere opstillede mere demonstrativt, end for at de skulde vinde Tilslutning i Tinget, idet den ærede Forslagsstiller jo selv udtalte om disse to Vædringsforslag, at han havde stillet dem uden nogen Forventning om at faa dem vedtagne. Vædringsforslag under Nr. 7 til § 3 gaar jo ud paa at indskrænke Kontrollens Ret til at komme til Stede i Bryggerierne til Tiden fra Kl. 6 Morgen til Kl. 10 Aften. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at der i Loven af 1ste April 1887 om Brændevinsbrænding § 32 er en ganske tilsvarende Bestemmelse, som den, der her er Tale om for Bryggeriernes Vedkommende uden nogen som helst Indskrænkning; der staar udtrykkelig hele Dagen igennem. Det forekommer mig at være en Selvfølge at, naar noget af den Art af Produktivkomheders Drift skal kontrolleres, da kan det ikke gaa an at sige, at der er saa og saa mange Timer om Dagen, hvor de kunne gøre hvad de ville, og hvor Kontrollen er udelukket fra at gøre Tilsyn. Som sagt en ganske lignende Bestemmelse findes i Loven om Brændevinsbrænding. Det er altsaa ligeledes en Bestemmelse, som jeg bestemt maa fraråde. Vædringsforslaget under Nr. 8 indeholder en i mine Tanker fuldstændig overflødig Tilføjeelse, idet den gaar ud paa, at naar der i disse Tilførsler til Salgsbøgerne skal tilføres Løndetallet, saa skal det være „med Fradrag af Hensyn til den sandshulige Jorddampning“. Dette forekommer mig at være en aldeles overflødig Tilføjeelse, navnlig naar man ser hen til, at ved Hovedopgørelsen, som finder Sted efter § 7, hvor jo Behandlingen ved Aarets Slutning skal angives, er der udtrykkelig tillige angivet, at der under Post 4 bliver at angive Svindets Størrelse efter bedste Støn. Paa dette Sted er det rimeligt — der kommer det nemlig til en virkelig Afslutning af den hele Forretning — at der kommer et Støn om, hvor meget Svindet har været. Derimod at indføre et forventet Svind i Angivelsen af Løndetallet af det producerede Øl, der daglig udføres, forekommer mig at være temmelig meningsløst. Vædringsforslaget under Nr. 9 er jo en Bestemmelse, som vil gøre Lovens maaske i Forvejen haarde Bestemmelser overfor Bryggerne endnu strængere. Saaledes som § 6 nu lyder, er vedkommende kun pligtig til dagligt at gøre disse Tilførsler; Kontrollen vil ikke kunne gøre nogen som helst Indvending imod, at Tilførslerne ikke ere skete paa den Tid af Dagen,

hvor den kommer til Stede; den vil kun kunne indvende noget, naar Tilførslerne ikke ere skete hele den Dag altsaa til Kl. 12 om Natten. Nu gaar dette Forslag ud paa, at Bryggeren bestemmer det Klokket, hvor han angiver, at hans Bogføring er sket. Det forekommer mig imidlertid indlysende, at denne Bestemmelse for det første er temmelig overflødig, men at den tillige i ethvert Tilfælde ikke kan være til nogen som helst Vættelse for Bryggeren. Han er ansvarlig, naar han kun inden Dagens Slutning har gjort Tilførslen, men efter Forslaget skal han selv angive det Klokket paa Dagen, inden hvilket Tilførslen skal være sket; det kan ikke være til nogen Vættelse for ham. Vædringsforslaget under Nr. 10, der er stillet til § 7, kan jeg ikke anbefale; det gaar jo ud paa at tilføje en ny Bestemmelse. § 7 handler om de Angivelser, der hvert Aar skulle ske fra Bryggerierne om, hvor meget Beholdningen fra forrige Aar, hvor meget Øl der er tilført Lageret, hvor meget der er fratøret, hvor stort Svindet er, og hvor stor den Beholdning er, hvormed Aaret gaar ud, og saa foreslaas der nu, at der skal tilføjes, at ved Opgivelsen af Beholdningen indbrømmes der Bryggerne et passende Spillerum af Hensyn til, at Fadene ved Aftapningen ikke altid give nøjagtig det samme Udbytte. Jeg maa tilstaa, at jeg har nogen Banstellighed ved at forstaa, hvilken Vættelse der her ved vil forstafes Bryggerne. Det, han skal angive, er det rent praktiske, nemlig hvad hans Beholdning er ved Aarets Slutning, og denne Angivelse maa han selvfølgelig affatte saa etvakt, som han er i Stand til at gøre det. Vædringsforslaget under Nr. 13 til § 8 vil jeg antage er stillet ved en Misforstaaelse af Bestemmelserne i Loven henholdsvis af Drifts- og Salgsbøgernes Førelse og den Kontrol, der skal føres med dem. Disse Bøger ere til enhver Tid til Stede i Bryggeriet. Naar der i Loven findes Bestemmelse om Indsendelse af disse Bøger, saa menes dermed Indsendelse af de gamle Bøger til Ombytning med nye. Der vil aldrig til nogen Tid i Bryggerierne savnes Drifts- og Salgsbøger, i hvilke Tilførslerne ske. Dette Vædringsforslag er altsaa i mine Tanker fuldstændig overflødig og snarere vilblevende. Vædringsforslaget under Nr. 16 gaar ud paa, at disse Eftermaalinger af Ølkræerne, som naturligvis af og til maa finde Sted, skulle ske med Sagttagelse af de Forstrifter, som Finansministeren har at give om, hvorledes Eftermaalingerne skulle ske. Jeg veed ikke, om Meningen dermed skulde være den, at ogsaa med Hensyn til disse Eftermaalinger skal det have sit ubetingede Forbliven med